

สมอไทย



ชื่อวิทยาศาสตร์ *Terminalia chebula* Retz. var. *chebula*

ชื่อสามัญ Myrobalan wood

ชื่อพื้นเมือง สมอ (นครราชสีมา); มาแน่ (กะเหรี่ยง – เชียงใหม่); สมอไทย, สมออัปยา (ภาคกลาง); หมากแน่ะ (กะเหรี่ยง – แม่ฮ่องสอน)

ชื่อวงศ์ COMBRETACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น สมอไทยเป็นไม้ต้นขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ ผลัดใบ สูง 20 – 30 เมตร เปลือกต้นขรุขระ สีเทาอมดำ เปลือกในสีเหลืองอ่อน แตกเป็นสะเก็ดห่าง ๆ

ใบ ใบเป็นใบเดี่ยว เรียงสลับ ปลายใบแหลม โคนใบมนหรือสอบ แผ่นใบอ่อนมีขนนุ่มสีน้ำตาลปกคลุมทั้งสองด้าน

ดอก ดอกออกเป็นช่อ สีขาวออกเขียว มักออกพร้อมกับใบอ่อน ตามซอกใบหรือปลายกิ่ง ออกดอกเดือนเมษายน – มิถุนายน

ผล ผลรูปทรงกลมหรือรูปไข่ สีเขียวอมเหลือง ผิวเรียบ มีสัน 5 เหลี่ยม เมล็ดมี 1 เมล็ด เมล็ดแข็ง ออกผลเดือนกันยายน – ธันวาคม

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรัง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินแทบทุกชนิด

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ผลสดรับประทานกับพริกเกลือ น้ำพริกปลาร้า เป็นผักสด ผัดกับน้ำมัน ผัดกั๋ง แกงคั่ว ยำผลสมอไทย หรือนำมาดองกับน้ำเกลือไว้รับประทาน

รส ฝาดอมเปรี้ยว

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด